

kamp, maa jeg aldeles beſtemt benegte dette. Jeg har tværtimod holdt mig meget tilbage, baade da vi forhandlede her i Oktober og ogſaa under ſelve Valgkampen, og Grunden hertil er fornemlig den, at jeg havde en levende Føleſe af, at jeg ikke var ſlet ſaa enig med dem, jeg ſtod ſammen med, ſom jeg ſkulde have været, hvis jeg ſkulde træde ſtærkt frem, og at jeg navnlig ikke var enig med det ærede Medlem ſelv. Og dette er ikke underligt, thi hvor meget jeg end har maattet være imod det Dørgreb, ſom der ogſaa efter min Opfattelſe forelaa fra Flertallets Side, er der nok neppe Noget, ſom ſtærkere end jeg har erkjendt, at der i Grundloven ligger en Spire til det, man kalder den parlamentariske Styrelſe. Dernæſt talte det ærede Medlem om, at jeg havde inſulteret Flertallet. Det vilde viſt have været det ærede Medlem hjært, om han havde kunnet tilveiebringe en Udſtillelſe mellem Flertallet og mig, og det kunde jo tænkes, hvis Flertallet kunde bringes til at tro, at jeg havde inſulteret det. Men det lykkes ikke ſaa ganſke for det ærede Medlem, og jeg ſer et Vidnesbyrd derfor i den Omſtændighed, at ligesom det ærede Medlem for Præſtø Amts 6te Valgkreds (Bojſen) ikke ſagde Noget omhelſt imod mig, ſaaledes har jeg heller ikke Noget at ſige mod det, han har fremført. Hvad ſelve de Ord angaar, hvori en ſaadan Mening ſkulde ligge, har det ærede Medlem ſelv refereret dem meget rigtigt, og deraf vil det ſes, dels at der kun var Tale om min Opfattelſe, og dels at der i den Forbindelſe, hvori jeg talte om, at Flertallet var for ſvaagt ogſaa i Kvalitet, ſigtedes til Parlamentariſmen i den ægte engeliſke Forſtand, alſaa til at beſætte et helt Miniſterium, og naar vi vide, hvilke ſtore Evner og Kræfter der i ſaa Henseende matte kræves, vil det viſnok findes naturligt at ſige, at noget ſaadant vilde overgaa Flertallets Kræfter, ja maatte vilde det overſtige hele Folkethingets Kræfter. Saa talte det ærede Medlem om nogle Kaſtanier, ſom jeg lod mig bruge til at rage ud af Alden, men denne Tanke var jo laant, og i hvert Fald holder jeg mig for god til at ſnare derpaa. Endvidere talte det ærede Medlem om Forſonlighed, ſom han fandt var en god Ting, og han ſelv var ogſaa forſonlig, jo, jeg takker! Da vi forleden Dag havde Forhandling om Finantsloven, og da Flertallet var i Færd med at viſe, hvad jeg vil kalde Moderation i Gjærningen, gjorde det ærede Medlem ſit Bedſte for at faae Flertallet til at fortryde, at det var i Færd med at viſe denne Moderation. Han vilde ikke ſom hans Nabo til Venſtre (Kimeſtab) erkjende, at man under viſe Omſtændigheder ſkal bygge en gylden Bro for ſine Modſtandere. Endelig ſagde det ærede Medlem, at Dagen efter, at et ſaadant Perſonſtiſte, ſom ofte er omhandlet, var ſlet, vilde Flertallet begynde paany paa ſin gamle Viſ. Jeg veed ikke, om man kan fæſte Lid til det ærede Medlem ſom Profet; det kunde jo være, at Flertallet narrede ham, ſaa at hans Spaadom ikke gif

i Opfyldelſe. Men i denne Forbindelſe vil jeg endnu en Gang minde om, at min Tanke og Mening var, at de ſtore konſtitutionelle Spørgsmaal, ſom ere bragte ſaa ſtærkt frem — efter min Mening for ſtærkt — nu ſkulde hvile i nogen Tid og ikke for det Førſte føres ſaa ſtærkt i Alden igjen, og at vi ſkulde benytte dette Puſterium, ſom derved gives os, til atter for Moor at tage fat paa nogle af de ſtørre praktiſke Reformer, ſom Befolkningen venter paa med Utaalmodighed. Og jeg holder mig overbevist om, at hvis et Perſonſtiſte ſtete, vilde det ikke kunne ſte, uden at der maatte træffes en Døerenskomſt, en Uſtale, eller hvad man nu vil kalde det, hvorved det kunde opnaas, at vi i alt Fald fik nogle af diſſe Reformer fra Haanden.

Jeg har dernæſt gjort en Opdagelſe, ſom jeg ikke vil forholde det ærede Thing, og det er den, at der er ærede Medlemmer, ſom have udtalt ſig meget ſtærkt imod Parlamentariſmen, men ſom ikke deſto mindre ere temmelig parlamentariske. Jeg ſigter herved fornemmelig til det ærede Medlem for Odense Amts 1ſte Valgkreds (Oct. Hanſen), thi han var ſaa parlamentarisk, at han krævede, at Indbringeren af denne Adreſſe maatte kunne danne et Miniſterium, og det troede han med fuld Føie, at jeg ikke kunde indlade mig paa. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) og Veile Amts 1ſte Valgkreds (Gad), ligesom viſtnok ogſaa det ærede Medlem for Præſtø Amts 1ſte Valgkreds (Scavenius) have ſlaaet paa det Samme, er det dog ikke ſtet med ſaa ſtærke Udtryk, og jeg ſkal derfor holde mig til det ærede Medlem for Odense Amts 1ſte Valgkreds. Den Tanke, ſom det ærede Medlem har udtalt, er, at ved at vedtage den Adreſſe, ſom her foreligger, vilde Folkethinget udpege eller forudbeſtemme de Mænd, ſom Kongen maatte holde ſig til og overlade Dannelsen af et Miniſterium. Dette er Parlamentariſme, ægte engeliſk og uforſaſket, og hvis vi ſad i det engeliſke Underhus, maatte ſelvſølgelig den, der traadte frem paa en ſaadan Maade, være en Partiſpører, der havde ſit Miniſterium færdigt, men vi ere jo ikke parlamentariske, vi ſidde i det danſke Folkething, og her gaar det anderledes til. Saa ſnart Adreſſen er vedtagen, forsvinder Indbringeren blandt de Stemmer, der have vedtaget Adreſſen. Der er en Paragraf i Grundloven, ſom ſiger, at Kongen udnævner og afſkediger ſine Miniſtre. Gud ſkal vide, at vi have faaet denne Paragraf at høre, næſten ſom om det var den eneſte Paragraf i Grundloven, men vi ville aabenbart ſtride mod den, hvis vi ſagde, at Kongen maatte tage de Mænd, ſom Folkethinget eller Folkethingets Flertal havde udpeget. Naar det ſamme ærede Medlem ligesom bebreidede mig, at jeg ikke havde rettet mig efter den Opfordring til unblade at indbringe Adreſſen, ſom fra mine Venners eller fra de fleſte af mine Venners Side er bleven henvendt til mig, da vil jeg dertil bemærke, at det jo ganſke viſt er naturligt